

Skoler skal jeg særlig anbefale. Skulde det under Forhandlingernes Løb vise sig, at der er et almindeligt Ønske om samtidig ogsaa i Aar at optage en Forhøjelse af de to andre af det ærede Medlem fremdragne Konti, ja, saa skal jeg naturligvis med Glæde og Taknemlighed tage derimod.

Fra det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen) blev der stillet det Spørgsmaal til mig, om jeg i denne Samling agtede at forelægge Forslag til en ny Lov for den kommunale Beskatning i København. Jeg svarer, at jeg vilde betragte denne Rigsdagssamling eller dette Øjeblik som meget uhensigtsmæssigt til Optagelse af Forhandlinger herom eller til Forsøg paa at gennemføre en ny Beskatningslov for Københavns Kommune. Man ligger jo netop i fuldt Arbejde med de ny Skatter til Staten, jeg formener, at de københavnske Skatteydere have nok for i Aar af ny Skatter. Og dernæst staar man endnu i dette Øjeblik ganske uden noget Kendskab — udover de Forudsætninger, der laa til Grund for vor Behandling af Skattelovene — til, hvorledes Skattelovene ville virke paa Københavns Kommune, hvad Indtægter de ville give den, saaledes at man i Øjeblikket fuldstændig vilde mangle det nødvendige Grundlag for at lovgive i denne Sag. Men det ærede Medlem for Helsingør havde jo ogsaa en ganske særlig og noget ejendommelig Grund til, at han ønskede, at jeg i denne Samling skulde optage denne Sag. Det var slet ikke for Københavns Skyld, men det ærede Medlem mente, at det vilde være til Gavn for Helsingør og andre af Omegnens Provinsbyer, at Københavnerne kom til at betale mere i Skat. Ja, vi drøftede jo saa ofte dette Spørgsmaal, da Skattelovene vare til Behandling, saa jeg skal ikke nu gaa videre ind derpaa, men kun erindre det ærede Medlem om, at de Tal, der forelaa for os den Gang, og som ingen rokkede ved, godtgjorde, at Kommuneskatten pr. Individ i København er 20, i Købstæderne 13 og paa Landet 12 Kr. For det ærede Medlems By, Helsingørs Vedkommende, har jeg undersøgt Forholdet, og det viste sig, at Helsingør netop staar paa Gennemsnitsbeløbet 13 Kr. pr. Individ i Skat. Men denne Henviisning til, at man i København bør betale noget mere i Skat, for at Provinsbyernes Beboere ikke skulle sammenligne deres egen By og Københavns Skat og saa søge herind, er jo ganske umulig, idet man derved sammenstiller 2 helt inkommensurable Størrelser. Lad mig igen — jeg har jævnlig under Skattedebatten

gjort det — erindre om, at i København for det sidste Aar, hvor der foreligger Oplysninger, indkom der i Kommuneskat paa faste Ejendomme over $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens Indkomstskatten gav godt $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Forholdet er i grove Tal som 9 til 7. For hver 7 Kr. en Københavner svarer i direkte Indkomstskat, svarer han 9 Kr. gennem sin Husleje, ved Arealskat o. s. v. I Helsingør svarede der i det sidste Aar, for hvilket der har foreligget Oplysninger for mig, i kommunal Skat paa fast Ejendom 31,000 og i Indkomstskat godt 150,000. Der er altsaa Forholdet som 1: 5. Hvis man i Helsingør havde samme Skatteforhold som i København, altsaa lagde over Halvdelen af de kommunale Skatter paa de faste Ejendomme, vilde man i Helsingør, i Stedet for at udskrive 150,000 Kr. i Indkomstskat, nøjes med at udskrive 80,000, og kunne saa roligt sammenligne „Skatteprocenten“ med Københavns. I Hillerød er Forholdet endnu mere til den anden Side, idet der af de faste Ejendomme kun svares ca. 7,000 og i Indkomstskat godt 66,000. Men under saa ganske forskellige Skattegrundlag er det jo umuligt at faa Københavns Indkomstskat og Helsingørs Indkomstskat til at være nogenlunde lignende Beløb. De 7 Kr. pr. Individ, som Københavnerne allerede nu gennemsnitlig maa betale mere i Indkomstskat end Helsingørianerne, hjælpe jo efter det ærede Medlems Mening saa lidt, at det netop i høj Grad vil bevirke, at man fra Helsingør fremtidig vil flytte til København. Københavnerne skulde altsaa op med adskillige Millioner i større Indkomstskat, for at de to Tal kunde komme til at svare til hinanden, og for at det ærede Medlem kunde haabe, at man i Helsingør vilde blive, hvor man er. Det ærede Medlem vil altsaa se, at det at lægge Københavns Skat efter det Hensyn, at Skatteprocenten her maa blive af samme Størrelse som i Provinsbyerne, er ganske umuligt, fordi man herinde tager den større Del af sin Skat paa faste Ejendomme og altsaa ved direkte Beskatning, medens man i Provinsbyerne tager saa godt som det hele i direkte Indkomstskat. Jeg tror i det hele taget, at det vilde blive meget vanskeligt at foretage den Slags Skatteomlægninger for at sikre sig, at en Skatteyder bliver boende, hvor han er, og ikke finder paa at ville flytte. Thi fik vi lagt en saa høj Skat her i København, at ingen i Helsingør vilde fristes til at tænke paa nogen Sinde at tage Bopæl herinde, saa var det jo ikke herved forhindret, at Folk i Helsingør